

SZENTÉS és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
 egy negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 I. tized 265. szám, öv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetések
 és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Megfoltozott tekintélyek.

A francia reklámtábornok: Bulanzser, aki, tudvalevően, a maga tekintélyének emelésére és egyeduralmának biztosítására hónapokon át tartó nagy handa-bandát inszcenírozott a maga párisi hírlapjaiban — túl van licitálva.

Az, amit a humbug terén ez a tisztelt generális elkötetett, mind semmivé törpül a mellett, ahogy a „Szentélesi Lap” igyekszik a reklám nagy dobjával reparálni a maga és a városi tanács megesappant tekintélyét.

Ami csak hozzájárulhat a foltozás *nemes művészetéhez*: minden fel lesz használva, kellő szószban elkészítve és a közönség elé táalva — íme, vedd be és . . . *kapj tőle olyan eszméert, mely heitegik megfekszi a gyomrod.*

Kezdi a városi közgyűléssel, azzal a nevezetes közgyűléssel, amelyet már érdeme szerint méltattunk s az ott lefolyt eseményekből levonja azt a következtetést, *hogy ott a tanács olyan fényes elégtételt kapott, amilyent nem is remélt, amilyen elégtételt az a közgyűlés még soha senkinek nem adott.*

Hát itt is az bizonyul be, amit a közmondás állít: „*ahogy a levelet olvasuk, a szorint értelmezzük azt!*”

Ő *ágy olvassa a levelet, hogy az*

a közgyűlés, melynek többsége *helyesítő tudomással* vette a tanács azon intézkedését, melylyel a fogyasztási adókezelésnél befolyt közjövdelemből 2660 frtot utalványoztak ki *illetékelend* a kezelőnek, *e tényre fényes elégtételt szolgáltatott a tanácsnak.* Mi már eleve *ágy olvassuk a levelet, hogy a közgyűlés maga sem illetékes egy ilyen határozat hozatalára s nem áll jogában.* a közgyűléstől bármily csekély összeget is *önhatalmilag, törvényhatósági jóváhagyás nélkül, a költségetes keretén kívül elajándékozgatni s következésképpen a tanácsnak sem adhat erre nézve felmentést.*

E felfogásból kiindulva — mely egyedül felel meg a törvény szigorú követelményeinek — már eleve megirtuk, hogy csak hadd jártsa ki magát a tek. közgyűlési többség egészen a kénye szerint. *Illetékes fórum előtt, illetékes hatóság által eszközleendő vizsgálatnál* — mely semmiesetre sem maradhat el — *lesz helyén való az érvelés s magának a tanácsnak is, ha csakugyan büntetlennek érzi magát ez ügyben — ott, anél a hatóságánál kellett volna szorgalmaznia önmaga ellen a vizsgálatot, amely erre egyedül hivatott.*

Igy, ahogy azt a közgyűlési komédiát lejátszják, foltot varrathattak ugyan

a megvedlett tekintélyre; sőt — ha éppen kedvük telik benne, hát a reklám nagy dobjával azt is hirdethetik, *hogy fényes elégtételt nyertek: de ez a tényen, azon a tényen, hogy az adózető közönség zömének bizalma irányukban nagyon megesappant — mitsem változtat.*

A reklám nagy dobja ezután ismét megszólal: *bum, bum!*

Uj szüntér, uj jelenet!

Az első gyűvennyolcas népkör választmányának kiátkozó határozatait teszik közzé.

El van ott mondva minden, ami csak rászolgálhat, hogy a vezér tekintélyét ismét egyenesre kalapálja.

Kitiltják a körből az országos függetlenségi párt *hivatalos* közlönyét; *a város országgyűlési képviselőjének*, mint ha csak a saját külön képviselőjük volna, utasítást adnak mihez való magatartására nézve s úgy beszélnek vele, *mint egy nagyhatalom a maga alkalmazottjaival: „nem tőrhejük stb.”*

Aztán elzarándokolnak a vezérhez, *hogy a kör tántoríthatlan ragaszkodásáról biztosítsák.*

Az ünnepi szöveket, ugyanaz, aki a lefolyt vármegyei választási tusa alatt, a nagyvendéglő éttermében, egy este, nem épen a leghízelgöbben nyilatkozott ugyan-

T Á R C A.

Erdei dal.

Napféltörő szép az erdő,
 Zoltó éjjele fénytől árad.
 Éled s játszik benne minden,
 Oszlik-foszlik, tün a bánat.
 Hála-telt szív ujongása,
 Száll az égbe, mint a pára.

Langyos szellő a madárvált
 Vízit távol messzeségre,
 Vigaszt eisz a bimbódómák,
 Kébelbe és szívebe.
 Hála-telt szív ujongása,
 Száll az égbe mint a pára.

Csörtet az óz, ríal a nyúl,
 Csipog a kis madár-jók,
 Fű, fa, virág, minden éled,
 Élcezi az isteni jót.
 Hála-telt szív ujongása,
 Száll az égbe mint a pára.

Ozoray Árpád.

A bagaméri bölcs.*)

Mikor lakásomat a fővárosból Baga merra tettem át, még fogalmam sem volt arról, hogy Bagamér világváros. Végre is, Bagamérnak az utolsó népszámlálás szerint sincs sokkal több lakosa 15—20 ezer em bennel. Pedig már ekkor a katonaság, meg az átvonuló löteket is belevannak a lakosságba számítva. A löteket jönnek a bérces fölvidékről, megcsinálják a bagaméri törött ablakokat, megdrótozzák a bagaméri repeat fizekakat — és ismét továbbvonulnak.

Hogyan képzelhettem volna tehát, hogy Bagamér világváros? Pedig az. Mert itt minden istenesodója együtt van, a mi egyéb ként a nagy világon csak szétszórva talál-tatik.

A bagaméri benszülött kimondhatatlan büszkeséggel nézi le az elmaradott többi világot. Mi az mind Bagamérhoz képest!

Eiffel tornya?

A bagaméri ember szánozkova von vállat.

— Nézze meg az úr a mi kálvínista toronyunkat, aztán beszéljen. Az a kakas, mely innen alólról nem látszik nagyobbának egy jércénél, voltaképpen akkora, mint egy tuzok. Ez aztán a magasság! És ezt a toronyt bagaméri ember építette már 20 évvel ezelőtt.

Boulanger generális?

*) A „Budapesti Hírlap”-ból vesszük át e tárcát, mint olyant, mely a mi viszonyainkra nagyon ráillik. Nekünk is van itt egy helyi In n e p Almosunk.

— Nézze meg az úr a mi túzóltó főpáncsuunkat. Az már aztán generális?! A piros nadrágján három arasz széles a paszomátja. Ilyet nem lát másutt.

Rafaél, Van Dyk, Rubens, Makart Munkácsy — mind sermii a bagaméri ember szemében. Hogy is ne, mikor a helyi festő művészet remekei kápráztatják el büszke szemét a pékboltok, vegyes kereskedések és vendéglők plectábláin.

A száművészet terén szintén csak bagaméri zseniknek vet Bagamér kosort. Igaz, hogy ezt is csak képlegesen és egyebet egyáltalán nem. Beöghy Balambér a bagaméri színtafel tragikus hasagatója, ama megnyugtató tudattal halhat meg éhen, hogy egész Bagamér büszke rá és sokkal nagyobbnek tartja, mint Salvínt.

Az is köznézet Bagaméron, hogy a helybeli színházépület házmastera és mindenese a legnagyobb „műtész” a világon. Tőle szokás megkérdeznii, mely darabokat érdemes megnézni, melyeket nem. Minden bagaméri benszülött mérget vesz arra, amit e jeles kritikus mond, de azért mindenki csak a szomszédjára hagyja, hogy megnézze az érdemes darabokat.

Bagamér szemében természetesen a legnagyobb költő a helybeli kántor Összes műveit gyönyörködve olvassák a bagamériak a helybeli sírkert fejfáin.

Ezenkívül még a *Bagaméri Gyorsfutár* című helyi lapot olvassák. Ez Bagaméron a lapok lapja. A címe után azt képzeltem volna, hogy gyorsabban fut valamivel. Mert nem fut gyorsan. Minden két hétben érke-

azon vezér ellen (persze a vezéri nagyhatalom nem volt jelen); ékes szavakban tolmácsolta most úgy a maga, valamint a választmány nagyrabecsülését, melyet az *elvű és tántoríthatlan* férfú iránt kebelükben táplálnak és az így ünnepeket, nem késett ezt is, mint fényes elégtelt hirdetni a saját lapjában.

Aztán harmadszor dübörög a reklamagydobja: bum, bum, bum!

Tessék besétálni! Uj szüntér! Uj jelenet!

A vezér Budapestre utazik. Személyesen kell ezt az ügyet a kör országgyűlési képviselőjével elintéznie, mert hátha az egyszerű level hatás nélkül marad.

És az utazásnak meg van a kívánt sikere.

Törs Kálmán, Szentes város országgyűlési képviselője úgy tesz, mintha ő itt csak a kör képviselője volna s az „Egyetértés”-ben fordul a függetlenségi párt hivatalos közlönyének a szerkesztője ellen, hogy védelmébe vegye a kör elnökének a megvedlett tekintélyét és új zománcsal vonja be a szeretve tisztelt férfút, akiről azt hiszi, hogy egyedül neki köszönheti a mandátumát.

És aztán ez a nyílt level is napvilágot lát a vezér lapjában: olvassátok és — bámuljátok!

Lehetetlen, hogy csöbört ne kapjon az ember emnyi hamburg láttára s lehetetlen, hogy városunk országgyűlési képviselőjéhez, ahoz a képviselőhöz, ki itt, pártkülönbség nélkül, általános szeretet és tisztelet tárgya, egy kérdést ne intézzünk:

Vajjon Szentes város országgyűlési képviselője-e; vagy kizárólag a Sina Ferencz és a 48-as népkör választmányáé? S vajjon megegyezőnek tartja e a képviselői állás függetlenségével azt, hogy akkor, amikor ő egy 30 ezer lakossal bíró város országgyűlési képviselője, e harmincezer lakossal egy elenyésző-

en csekély lélekszámától, egy kör választmányától fogadjon el utasításokat a magatartására nézve, egy választmánytól, amely végre is nem a párt, hanem csak saját egyéni érzelmeit manifeszta azal, hogy az elnöke tekintélyét foltozgatja?

Törs Kálmán nem a Simák képviselője, hanem Szentes várososé s megvalljuk őszintén, mi a város képviselőjétől több önállóságot várunk.

Mert hiába állítaná a történetek után, hogy most közzétett nyilatkozata önálló elhatározásának kifolyása.

A küzdelem a despota vezér ellen a függetlenségi párt hivatalos közlönyében nem új keletű. S ha Törs Kálmán a megtámadott vezért ártatlanul üldöztöttek itélté: módjában állt ezt korábban is egy ugyanily nyílt levéllel manifesztaálni.

Szükségtelen volt bevárnia a megcsappant tekintélyű vezér budapesti látogatását: szükséges volt bevárnia azt, hogy ez a vezér magával vigye hozzá egy kör választmányának legmagasabb utasításait.

Hogy megvárja és ekkor áll elő a nyílt levelével: reánk és az egész olvasó közönségre azt a benyomást teszi: miszerint ő is hozzá akart járulni egy reparáló folttal a vedlett tekintélyek kitalározásának nagy munkájához.

Nos, a foltozás nem valami fényesen sikerült. A képviselő úr blamázs-sza azonban annál alaposabb.

Vasutügy. A Szentestől Im Vászrhelyig éptendő vicinális vasút ügye, mely a megyei választási harc alatt szintén szünetelt — legalább látszólag, mert hiszen a külső munkálat, a traszé, folyamatosan volt — most ismét foglalkoztatja az illetekeseket. Zsilinszky Mihály főispán, a megyei vasútépítő bizottság elnöke, a bizottságot a f. hó 13 án délelőtt 10 órára hívta össze értekez-

letre. — Ugyanez egyben a főispán átiratot intézett a szomszéd Im-Vászrhely törvényhatóságához, a melyben az iránt keresi meg a szomszédokat, hogy lehetőleg rövid határidő alatt, kötelező nyilatkozatot tegyenek az iránt: hogy törzsrésztvényekben, mily őszszeggel hajlandók a vasútépítés költségeihez hozzájárulni? A főispán a megkeresésben reményét fejezi ki, hogy Im-Vászrhely törvényhatósága, ezen közgazdasági tekintetben felette fontos vállalathoz, nevéhez és nagyságához méltó őszszeggel fog járulni. — A vasárhelyi polgármester ez átiratot, az ottani vasúti bizottságnak adta ki véleményadás végett.

Válasz a nyílt levélre.

Törs Kálmán orsz. képviselő nyílt levelére, melyet az *Egyetértésben* intézett Hentaller Lajos orsz. képviselő és a „Budapesti Újság” szerkesztőjéhez; erre a nyílt levélre, amelyet a „Szentesi Lap” f. évi 5-ik számában, egész terjedelmében közölt, Hentaller Lajos, a „Budapesti Újság” f. évi 9-ik számában adja meg a választ.

Nyílt és férfias válasz az. Nem tér ki a támadás elől; nem igyekszik azt a maga javára szeptíteni s bár van benne itt-ott tévedés; mint amilyen az is, hogy itt nálunk valamikor *Beniczky* államtitkár lépett volna fel Törs ellenjelöltjeként — az egész mégis annyira jellegző a most lejárzó mozgalmas eseményekre, hogy mi e cikket, alant, egész terjedelmében közöljük.

A cikkirő *Beniczky Orbády* miniszterrel téveszti össze. Ez volt Törs ellenjelöltje a kormánybizottság idejében s mint a cikkirő maga is *gúnyosan* jegyzi meg: *Sima Ferencz* az akkori „jó szolgálatai” fejében követeltette Törsöt most ezt a vizszoztól-gálatot, hogy magát érette exponálva, olybá tüntesse fel a pártelnököt, mint mártírt, önmagát pedig olybá, mintha nem Szentes város, hanem egy itteni népkör és *Sima Ferencz saját külön országgyűlési képviselője volna.*

zik csak meg egyszer, régesrég feledésbe merült események behomoszodott híreivel.

Egy szóval, nincs olyan dolog a világon, a mi Bagaméron is ne volna. Olyan meg már éppen nincs, a mi ne Bagaméron lenne szebb, jobb, csodálatosabb és nagyszerűbb, mint máshol mind-nütt.

Boldog Bagamer!

És boldog bagamériak!

Mert Bagaméron minden helybéli ember profeta, élénk cáfolatú a latin közmondásnak, mely megerdemli a cáfolatot, nem lévén bagaméri eredetű.

És boldogtalan nem bagamériak! Ti fölfedezhettek még öt világrészt, alagutat fúrhattok Bréna és New York közt a teenger alatt, kitalálhattok olyan edizonos masinát, melybe Párisban belenéznek s látják-hallják, mi történik Szentpétervárott, — ti mindent megtehettek, de azt el nem értétek soha, hogy a bagaméri ember milyen meg ne vessen benneteket. Itt Shakespeare soha se lenne egyeb jött-ment, boldog anglusnál és biztos, hogy itt Góthe, mint afele boldogtalan német, legfeljebb százanemra tarthatna igényt. De Bagamer minden csodái között a legnagyobb csoda a helybéli bölcs.

A hogy ideértem mindjárt azon kezdte a legelső bagaméri beszédőt, a kivel beszéltem, hogy tuskóli e még kinjában a főváros?

— Persze, hogy tuskóli. Influenzás ott most mindenki.

— Nem úgy értem. Tuskóli e még attól a beszédőtől?

— Micsoda beszédőtől?

— No, hát a melyet Innep Álmós tartott?

— Innep Álmós? Ki az az Innep Álmós?

— Szerencsétlen ember, őn nem tudja kicsoda Innep Álmós? És a bagaméri beszédőtől a rendelt és számalom vegyülékével nézett rá.

— Nem, uram, — ha mindjárt fel akasztanak se tudom, hogy ki az az Innep Álmós.

— Aki azt a nagy beszédet tartotta a főváros tülkapási ellen, a múlt városi közgyűlésben. Hatalmasan odavagdosott az ebbi zakodott Budapestnek. Képzelem, hogy sziszteget odafenn amikor ezt a beszédet elolvasták a *Bagaméri Gyorsfutár*-ban.

— Uram, ne képzelsen semmit. Budapestben nem szisztegetek, mert a szerencsétlen fővárosiaknak semmi tudomásuk sincs arról, hogy van a világon Bagamer, van *Bagaméri Gyorsfutár*, van Innep Álmós, és hogy ez az utóbbi hatalmas beszédekét mond a városi közgyűlésben.

Beszédőtellen össze volt törve. Ő mindent előbb elképzelt volna, de az nem fért a fejébe, hogy vannak még az emberek papáinkon kívül is emberek, a kik nem tudják hogy Bagamer bölcs Innep Álmós kicsoda és micsoda beszédekét mond a városi közgyűlésben.

Néhány nap múlva már magam is járatosabb voltam a bagaméri viszonyokban és mindinkább föltörpösült az én lelki szemem előtt is Innep Álmós bölcs alakja.

Kezdtém látni, hogy Bagamer egész

nagysága, benszülötteinnek minden büszkesége, a bagaméri csodák föltülmulhatatlan nagyszerűsége, — mind, mind, mint végökben, Innep Álmós bagaméri bölcs megmérhetetlen elméjében s fereketlen tudományosságában lelik meg magyarázatukat.

A bagaméri ember mind azzal a szögös tudattal jár kel a világon, hogy ő Innep Álmós polgár- és körtárs.

Innep Álmós nevét a bagaméri ember mindig csak áhíttatall ejti ki.

Innep Álmós városi képviselő, megyebizottsági tag, egyházi presbiter, be van választva a közigazgatási bizottságba, vezerszónoka minden küldöttségnek, díszelőke minden bagaméri diárlárdának, dísztagja minden bagaméri egyesületnek, kimerítéletlen edény minden bölcsességnek és mind-ezek föltyán bálványa Bagamernek.

A szakadottáris csodarabbi elbujhat mellette a tekintélyivel.

Bagamer két kövezetit vámsorompó választja el a világtól. Egyfelől a hajagosí vámszűzölő s sorajait van. E két vámsorompó között éli napjait, tenyeren herdozva a közbámulat által, Innep Álmós.

Minden szava egy egy kijelentés. Bagaméron sok párt van, de minden pártok fölött lebeg Innep Álmós, mint lebeg az Úr szelleme a vizek felett, melött megteremtette a világot.

Innep Álmós s ünnepelesen viseli óriási nagyságát. Komoly, sőt savanyú grandezzaival fürdik az őt környező közhódolat tengerében.

Előbb a *bagaméri Deák Ferenc* névvel

Mindnyájan tudjuk, hogy *Sima Ferenc* akkor, mikor *Ordódy Tórs* ellen fellépett, mily szerepet játszott.

Mint a kormánybiztos szatellese, lemondott a 48-as kör elnökségéről, rezerválta magát, a képviselő az alatt nem is szállt soha ő hozzá s a küzdelemet igenis *Polya* Ferenc tanár vívta ki *Tórs* javára, ez a puritán 48-as jellem, mely nem ismeri a megalkuvást.

Ha magunk *politikailag* más nézetben vagyunk is, a *tiszta, szent és igaz meggyőződést* becsúljuk mindenkiében, de a *hamis próféta*kat épp oly mértékben megvetjük, bármelyik párthoz tartozzanak is.

Egyebekben álljon itt a *Hentaller* cikke, melyet az ország összes függetlenségi népköréhez intézett, egész terjedelmében:

Tórs Kálmán barátom és *Szentes* város képviselője ma kijelenté, hogy megszűnt lapomnak munkatársa lenni.

Ugyanekkor a *Szegedi Napló*ból arról értesülök, hogy a szentesi 48-as népkör választmánya határozatilag kimondta, hogy az általam szerkesztett *Budapesti Ujság*ot köréből kiiltja.

Tórs Kálmán barátom és képviselőtársam magatartását értem. *Ő pártelnökeinek pressziója alatt kénytelen volt azt tenni, amit tett.* Az egyetlen komoly küzdelemben, mely mióta ő Szenteset képviseli, Szentesen előfordult, az volt, midőn *Beniczky Ferenc* államtitkárt lépette fel ellene a kormány-párt. Az akkori *Sima Ferenc* pártelnök „*sokkal jobban*” exponálta *Tórs*t magát, semhogy *azt a viszonszolgáltatást ne követelhetné volna tőle.* Erről az ügyről *Herman Ottó* barátom adhat bővebb felvilágosítást.

A *Budapesti Ujság*ot kitiltó szentesi 48-as népkör választmányával szemben pedig csak annyit jegyez meg, hogy kövesse meg magát! Azt megteheti bármely népkör, hogy a *Budapesti Ujság*ot nem rendeli meg, de kitiltani mind addig nincs joga, míg a *Budapesti Ujság* a 48-as és függetlenségi eszméket híven, tántoríthatatlanul szolgálja s naponta küzd a jelenlegi rendszer és kormány ellen.

Megteheti, hogy nem rendeli meg, de kitiltani csak olyan ujságot van és lesz joga, amelyre előfizet. Már pedig a szentesi 48-as népkör

a *Budapesti Ujság*ra ebben az évben nem fizetett elő. Tehát ki sem tilthatja!

Előfizet-e a *Budapesti Ujság*ra a szentesi 48-as népkör vagy sem, — az nem szerkesztői dolog. azt azonban tudom, hogy míg a *Budapesti Ujság*ot szerkesztem, addig ez a lap tülköz vassal fog küzdeni minden és mindenki ellen, a mi és a ki ellensége Magyarország állami függetlenségének és önállóságának. Legyen az illető alarcban, vagy küzdjön nyíltan a közügy mellett.

Mert reánk nézve Magyarország függetlensége a főkérdés.

És most jön a *Sima Ferenc* és köztem fenforgó személyes, sőt mondhatni egészen magánügy, melyet *Sima Ferenc* jóemberei közügyé akarnak feljűjni, sőt „szeretett és tántoríthatatlan elvű elnököket” fedezni is hajlandók.

Azt hiszem, nem tehetek okosabban, mintha a szentesi 48-as népkörnek egyoldalú s elvakult felfogású határozatát, — melynek pedig ez ügyhöz semmi köze sincsen, — az ország összes függetlenségi és 48-as körének színe elé viszem, s az ő ítéletükre bízom, — legyenek ők bírák, s ítéljék meg, kiknek van igaz a ebben az ügyben.

Az úgy ez: Mult év októberében a *Tisza-Körös-Marosi* ármentesítő-társulat ügyeivel foglalkozott lapom. A vízszabályozási ügy közügy, mert az adózók keserves filléreiről van szó, tehát joga is, oka is volt a lapnak hozzá szólni.

Hogy jogunk is, okunk is volt, behozonyítottuk, mert eredeti, eddig senki által meg nem emlyokt miniszteri és legfőbb számszéki okmányokat közöltünk.

A midőn a szabályozási ügyet szellőztetni kezdte lapunk, egy este *Tórs Kálmán* és *Pázmány* úr és *Dénes* barátom látogatott be szerkesztőségembe, s bemutatott nekem a társaságukban levő *Sima Ferenc* urat, „mint a szentesi függetlenségi párt elnökét.”

Négyünkön kívül *Polónyi Géza* barátom, *Szabó Endre* az *Ustökös* szerkesztője, *Déry Gyula*, lapom segédszerkesztője voltak ama találkozás szem- és fültánu.

Még egyszer ismételnem kell, hogy *Tórs Kálmán* úr *Sima Ferenc*et, mint a szentesi függetlenségi párt elnökét mutatta be.

Nem csoda tehát, ha én őt, kit barátaim hoztak hozzám, teljes elvtársi bizalommal fogadtam, s úgy viseltem vele szemben magamat, mint nyíltzűrű, őszinte magyar emberhez illik. — Az még csak eszem ágában sem volt, hogy bizonyos dolgokat még pártemberek, sőt a függetlenségi pártok elnökei előtt is titokban kell, vagy legalább tanácsos tartani.

Én ugyan szépen felültem a szentesi pártelnök úrral. Mert *Sima Ferenc* visszaélt jóhiszeműségemmel, visszaélt a benne helyezett bizalmammal. Ő nem annak adta ki magát, amely minőségét ravaszul eltitkolta előttem.

Sőt még tovább ment! Elkezdett velem lapjában gorombáskodni. Azt tartva, hogy nem minden ordítózás hangzik fel a megyországra, — rá sem hederítettem.

Ha baja van velem valakinek, keresen; megtalál. Még arról ebben az országban nem panaszkodhat senki, hogy *Hentaller Lajos* ne adott volna bárkinek, bármiert, bárnikor elégtételt.

De *Sima Ferenc* úr az *Irás* szavait tartva szem előtt a „jobbik részt” választotta. A helyett, hogyha velem valami baja van, leszámolt volna úgy, mint szokott férfiúval, ő jobbnak látta a szentesi 48-as népkörrel azt a határozatot meghoztatni, mely kitiltja a *Budapesti Ujság*ot a körből.

Nohát miután ennyire megért a dolgok, jónak látok én is egyet-mást megindokolni.

Van e oly jóhiszemű ember, aki feltehesse rólam azt, hogyha akkor este, midőn *Pázmány* és *Tórs* barátaim *Sima Ferenc*et hozzám hozták, csak sejtettem is, hogy *Sima Ferenc* úr nemcsak a szentesi függetlenségi kör elnöke, hanem egyáltalán *ártéri igazgató* is, — úgy nyíltan tárom ki szívem vele szemben? Nem maradtam volna a rideg szerkesztő, ki alaposan be szokott gombolkozni az ellenfél lespuskáival szemben? Van-e valaki, aki csak föl is tehesse rólam, hogy akkor, midőn *Horváth Gyula*val állok tollharcban, s én csak gondolhatom is, hogy a velem beszélgető függetlenségi kör elnökét épp az a *Horváth Gyula* kormánybiztos tette meg s nevezte ki *ártéri igazgató* uak, — akkor majd én azzal az *ártéri igazgató*val szemben egész őszintén feltárom a lapomat illető ügyet?

Hiszi-e valaki, hogyha csak gondolom is, hogy a szentesi függetlenségi kör elnöke, az nap, midőn hozzám jött, *Horváth Gyula*val ebédelt, ott előre kieszelt mindent s akkor látogatott meg engem a *Horváth Gyula* ügyében, — hogy én ezt tudva, azzal az úrral úgy beszélgetek, mint függetlenségi pártelnökkel, s nem úgy bánok el vele, mint *Horváth Gyula* úr pártfogoltjával s az érdekelte *ártéri igazgató*val?

Ily bolondot rólam fel nem tehet senki. Nem tagadom, hibásak azok a barátaim is, kik őt nekem bemutaták.

Igy állnak a dolgok! És ezekből kifolyólag én vetek fel egy kérdést, illetve intézek az ország összes függetlenségi és 48-as köréihez. Mit gondolnak az ország függetlenségi választói: *lehet-e tiszta, független, szabadkezü és gondolkodású pártember az, kit a kormány egy közege emel az áltéri igazgatói állásra? Ő ez állásban falusi rektori állapotból rövid nyolc esztendő alatt 50-60 ezer forintnyi (ha nem több) vagyton tulajdonosává lett.*

Mit gondolkodunk Magyarországon, kinek a kormánybiztosokkal való barátkozás így kifejtette volna magát? Az elvűtség köztudomás szerint nem szokott ilyen jövedelmező üzlet lenni. Ne is engedje a magyarok istene, hogy valaha azzá válhasson!

Mit gondolnak az ország függetlenségi választói, lehet-e és tehet-e szabadon, telke meggyőződése szerint az oly férfiú ki eszé, nézetét, véleményét *Horváth Gyula* kormánybiztos-képviselővel tartja?

Az ily férfi nem pártember, nem lehet valódi pártember, hanem igenis olyan szelidített elefánt, kit a szelidítők arra használnak fel, hogy a szentesi vad elefánt-

illettek. Ez régen volt. Most már *Bagamér* tulságos kifizetésének tartandó *Deák Ferenc*re nézve, aki végre sem volt *Bagaméri* ember, — az ilyen hasonlatot.

Mint lett *Innep Álmos* ilyen nagy emberré *Bagaméron*, azt tulajdonképpen senki sem tudja. En nem tartom valószínűnek, hogy eszméinek, kijelentéseinek megiepo újsága, parosulva modorának temetésrendezői önnepélyességével, szerették meg neki szétérhetetlen nimbusát.

No, és a mérséklete sem mindennapi. Soha sem élt vissza korlátlan tekintélyével. Mert például, ha nekem olyan tekintélyem volna, mint neki, megtréfálnám a *Bagaméri*akat. Kijelentendém például, hogy nézetem szerint helyes lenne, ha a *Bagaméri*ak a fejük tetőjére állnának, és ha villával ennek a levest.

És bizonyos, hogy a *Bagaméri*ek rögtön igekezzenének a fejük tetőjére állani és villával enni a levest.

Fájdalom, *Innep Álmos* óvakodik tekintélyét ilyen tréfákra lecsúszni. Pedig ezek a tréfák mulatságosak volnának.

Már igen sokszor hallottam arról, hogy *Innep Álmos* milyen nagy bölcs, már rég beálltam, hogy ezzel a nézettel eljellekni *Bagaméron* szentségőrtés, de még mindig nem hallottam *Innep Álmost*.

— Ő beszél, ő szövekol! — nyargalt végre egyszer át a szenzációs hír a városban.

Rohantam a városi közgyűlésbe. Mely csönd, az arcokon áhítat űlt.

Innep Álmos méltóságát teljesen, mint az ecetbe savanyított tekintély maga, felállt,

végig hordozá savó szemeit az igére leső *Bagaméron* és szólt.

Gyönyörű beszéd volt. És egészen új. Sokan sírtak. Mások tomboltak elragadtatásukban.

Innep Álmos a kijelenté mindenekelőtt, hogy bosszorkányok nincsenek. Ezt vaslogikájával úgy be is bizonyította, hogy senki sem kétkedett többé ebben. Azután kifejté, hogy nem mind arany, a mi fénylik. Ezzel nagyon kellemesen lepte meg halgatóit. Továbbá nem titkolta el, hogy minden állam támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely, ha elvész: Róma ledől s rabigába görnyed. Erre párluavamat vont Róma és *Bagamér* közt, az utóbbi előnyére. Mert, — kérdezé — akar-e *Bagamér* is ledőlni és rabigába görnyedni? Nem, — dörögé — *Bagamér* ezt nem akarja. Tehát a tiszta erkölcsöt akarja. Ennek folytán *Bagamér* ne a *Khon* és *Lóvy*, hanem a *Weisz* és *Blau* cégnek adja bérbe a regálét.

Kiontván haladatos városa fölő a bölcseég ezen bőségszaruját, nagyságának teljes tudatában vágta magát le székére a kitűnő férfiú.

A hatás leirhatatlan volt. Az ő *Bagaméri*ak büszkén tolongtak felém s abban a meggyőződésben, hogy immar én is teljesen el vagyok bővölve, kérdeztették: nos, hát mit szölok hozzá?

— Bátorulatos ember! megérdemli nevet: a *Bagaméri bölcs*!

És azóta egyebet se esinaló, csak büszke vagyok ő reed.

Andronikusz.

4
tokat becsalogassák vele és általa a kárba.

Ha azután ily üzelmekről egy függetlenség párti közlöny lerántja a leplet, — csakis szentesi ember lehet az, aki Sima Ferencnek elhisi, hogy az a lap a kormánypártnak tesz ezáltal szolgálatokat.

Lapunk a nyilvánosság közlönye. Működésünk még rövid tartamú! Ép azért kérjük az ország függetlenségü polgárságot, kérésre hírlapjaink működésünket figyelemmel, — s ezután hozza meg ítéletét a fölött, kiknek van ez ügyben igaza, nekünk e, kik a rideg igazság álláspontján állunk, vagy a szentesi 48-as népkörnek, mely országos jellegűvé szeretné felújítani magánügyünket.

Hentaller Lajos.

Újdonságok.

Szentes, 1890. jan. 12.

— **Hivatal-átvétel.** Dorosmán a főszt. gabriól hivatal átadása f. hó 3-án ejetett meg. Dr. Kelemen Béla főszt. gabriól hivatalba iktatását szép fönnépséggel fejlesztette a községek rögtönzött óvációjá. A községek előjárói az átadásra kitűzött időben Dorosmán megjelentek, a Szededről érkezett főszt. gabriól a városbáznál fogadtak, hol Zádory Károly dorosmai főjegyző üdvözölte szívélyes szavakkal, mire a főszt. gabriól meg köszönve a nem várt kitüntetésben nyilvánuló előleges bizalmat, rövid szavakkal jelezte programját, melyet hivataloskodása ideje alatt irányelvül fog szemel előtt tartani. A községek előjárói ezután a főszt. gabriól vendégei voltak. Ebéd alatt az első poharat Novák József orsz. képviselő, a hivatalútdó köldöttség elnöke emelte, éltette az új főszt. gabriól, a ki hivatalba lépésével — úgy mond — kötelezvényt írt alá s hiszi, hogy be is fogja váltani; utána dr. Kelemen Béla ürtett poharat a tisztánmei járás köz ségeinek jólétéért; Hegedűs István — a jegyzői kar nevezőre — kártársai nevében éltette a főszt. gabriól, Zádory Károly pedig többszörös éljenzéssel helyeselt felköszöntést mondott a főszt. gabriól szüire: Kelemen István ügyvéd, valamint a női erények kincseivel megáldott nejére, kiknek elvitatlan érdeme van abban, hogy gondál nélkül fiauk a legmagyarabb vármegye „reménye”. Várjassy István horgosi jegyző Zsilusky Mihály főispánt, Zádory Károly Stammer Sándor alispánt éltette, kiknek a járás üdvözlete azonnal megströngyözöttet; Balogh János horgosi bíró Novák József országgyűlési képviselőt éltette. A 28 egyen s a járás előkelőjéiből állott társaság nemcsak vacsorára, hanem jó éjeltársaság együtt maradt: — természetesen még több felköszöntés is volt. Az új főszt. gabriól járásának osztatlan bizalma és rokonszágának fogadva, remélhető, hogy tapintatosságának sikerülni fog — különösen a székhelyen, Dorosmán — a rég óhajtott békét helyreállítani.

— **Egy holt egylet gyűlése.** A csongrádmegeyi gazdasági egyesület, amelynek cégtáblája — a csongrádmegeyi gazdasági viszonyok igazi jellepként, ott fentreg a Pollák-örökösök udvarának sarában, éltelt készült magáról adni. Sárkadi Mihály polgármester, az egylet mostoha papája a f. hó 13-ára gyűlésre hívta össze az egylet választmányát a polgármesteri hivatalba. Most aztán végre megtudjuk, hogy ennek az egyletnek még választmányi gyűlés révén megtudjuk azt is, hogy vajon hová lett a befizetett tagsági díjak összege?

— **Téli vásár.** Ez idei országos téli vásárunk a f. évi február hó 1—2 és 3-ik napjain fog megtartatni és pedig febr. 1-én a baromvágy, 2 és 3-án pedig az úgynevezett nagy gyalogvásár.

— **Regáleconkítás.** Bele se megedtünk az új regále-viszonyba s ime már felmerült az első regáleconkítási panasz. A panaszlott maga a város regálekezelője, a

szentesi Innep Ámosok bezegyerere, aki ellen illetékes helyről az a panasz adott be, hogy a nagyvendéglői kopalóban kimért saját italaít, a f. hó 1-én nem vette föl regálé alá. Hogy milyen végtelen bűnös hanyagsággal van az illető hatóság a regálé és fogyasztási adó kezelése, e két nagy fontosságú objektum iránt hogy milyen kegyben áll a bentetése előtt a kezelő, bizonyítja az a körülmény is, hogy a fentebbi panasz meg a f. hó 7-én adatott be s a helyett hogy a kezelő összes italaít nyomban lepecsételték és a vizsgálót a legerélyesebben megéjtették volna: csak a f. hó 9-én este fogtak hozzá a helyszíni vizsgálathoz. De hogyan is várjunk mást egy olyan hatóságtól, melynek törvénytérését, pénzpazarlását egy Szeded János, Balogh János és velük egy közgyűlési többség nemcsak menteni tudja, sőt még meg is köszöni.

— **Az új bíró.** Gaál Sándor kir. jársbíró a f. hó 10-én családja együtt végleges városunkba költözött s most már a hivatal vezetését is személyesen átveszi.

— **Megyebizottsági tagválasztás.** A szentesi első avatású kerületben áresedésben levő egy megyebizottsági tisztség betöltése céljából, a f. hó 15-én lesz a választás a cserfészek termében, Kiss Zsigmond választási elnök vezetése mellett. E bizottsági tag választásánál nagyon óhajtott volna, ha — úgy, mint eddig — most sem politikai párttekinetek, hanem az értelmiség színvonalára s a vármegye érdeke szabnak meg az irányt s épp ezért mi, a magunk részéről Pólya Ferenc tanárt ajánljuk a választók figyelmébe, ki puritan jellemével mindenkor fölül tudott emelkedni a politikai pártok fölé, ahol megyei érdekekéről van csupán szó s ki a legutóbbi választásnál is, dr. Perczel után a legtöbb szavazatot kapta.

— **Nincs elintézetlen ügye.** Sima Ferenczei, abban a becsületbeli ügyben, mely közte és lapunk felelős szerkesztője közt felmerült, felük megbízásából azt jelentették ki, hogy neki nincs Hentaller Lajosai semmiféle elintézetlen ügye sem. Ez ügygyel foglalkozva, Hentaller Lajos orsz. képviselő, a Budapesti Újság f. évi 7-ik számában igen érdekes nyilatkozatot tesz, mondván: „... Sima Ferencznek igaza van, mert Hentaller Lajos, úgy is, mint a Budapesti Újság szerkesztője, úgy is, mint országgyűlési képviselő kijelentheti, hogy ő Sima Ferencz urat olyan semmi embernek tarja, hogy vele elintézetlen ügye nem lehet.

— **A rendezőség figyelme.** A sport egyleti bál rendezőse a legnagyobb figyelemmel volt a lédí patronessz iránt, amint ez különben másként, egy ily gavalléregylettől nem is várható. Gyönyörű csokorral lepte meg úgy őt, valamint itt levő testvér hűgát is s ezenkívül a külön részére készült táncrend is olyan, mely díszere válik a magart műparnak. E táncrend, az egylet színeiben tartva, fölül a lédí patronessz koronás monogrammjával van díszítve s előlappán, dombornumbán a sportegyleti jelvények s az évszám ékített. Hátlappán van elhelyezve a táncrendet magában foglaló jegyzőkönyvecské.

— **Pályázatok.** A szentesvárosi főjegyzői állásra és egy megeyi közg. gyakornoki állásra, lapunk mai számában megvar hirdette a pályázat. Az előbbire vonatkozó pályázatok a f. hó 22-ig, az utóbbira pedig a f. hó 26-ig adhatók be a megyei alispáni hivatalhoz.

— **Egy kis helyreigazítás.** Tisztelt szerk. úr! A városi közgyűlésen a halottkémiés kérdésszel általános helyreigazítással fogadott felszólalásomnál Csaba városra is hivatkoztam. Hivatkozásomban azonban valótlanul állítottam volna, ha azt mondom, hogy Csaba négy egyéni foglalkoztat azokkal a teendőikkel a melyek elvégzését mi egyetlenegy emberből kívánjuk. Tisztelettel jeletem, hogy ezt így nem állítottam, de igen is, hogy a város által alkalmazott négy orvos közül a kettő végzi a halottkémiésnek a milyen fontos, épen olyan fáradságos munkáját — Azt sem állítottam, hogy nálunk a halottkémiés nem a legszabályszerűbben teljesítettetik, de igenis kifejeztem abbéli, nem is pillanatnyi, de évek óta táplált meggyőződésemet, hogy az ott felsorolt többrendbeli oknál fogva fizikai lehetetlenségnek tartom, hogy városunk megbízott t. orvosai ebbeli teendőit úgy teljesíthessék, a mint ezt maga is kívánja. Jelen volt t. képviselőtársaimat hívom fel erre bizonyosság. Sérténi, vadozni — a mint azt ki is jeleztem — nem volt szándékom, legkevésbé azt a férfúrt, a ki igazán egyetlen hogy magától — nem egy embernek való elfoglatatása miatt — nem én mondom, mindenki tudja, dgysszólván minden szórakozást megtagad. Szentes, 1890. jan. 11. Petrovits Soma városi képviselő.

— **A gyantásítók.** Régen meg van az már feva, de a tapasztalás is utalán bizonyítja, hogy amilyen az ember, olyan a gondolatja. A „Szentesi Lap” szerkesztője például, akinek magának nincs egyetlen egyenes lépése sem s soha életében még semmit nem tett előre kiszámított öns cél és szándék nélkül, azt képzeli, hogy mindenki vele egyvárad a közügyek terén s mindenki másnál ép úgy az önzés a rugója közügyi szerepében, mint ő neki. Innen van aztán, hogy ő és szövetségesei utalán előállnak a gyantásítás mérgével, hogy másokat bepiszkoljanak. Szándékosan kerültek eddig, hogy e gyantásításokra reflektáljunk. Azt hittük és azt hisszük ma is, hogy méltatlan hozzánk: ily alacsony gyantá ellen mentesítőzni. De — mert lehetnek talán, kik halhatásunkat balul magyarázzák, kötelesegtünk egyszer és mindenkorra, e tekintetben is tisztázni a helyzetet. Különösen két dolog az, amivel úgy Szeded János, valamint nagyrabecsült komája Sima Ferencz gyantásítási szeretnek. Egyik, hogy lapunk szerkesztői városi hivatalra vágnak, a másik meg, hogy ők maguk éhesek a fogyasztási adóra, vagy valami partfogólgjuk kezére óhajják azt játszani. Az első gyantával szemben úgy a gyantásítók, valamint a tek. tanácsot és a polgármestert megnyugtathatjuk azzal, hogy soha, semmitéle városi vagy megyei hivatalra lapunk egyik szerkesztője sem aspirál. Sokkal jobban érzik magukat függetlenségükben, semhogy az állásukat feladják. A másikra nézve az a megjegyzésünk: A mióta — a város közüjve és vagyona érdekében — ezt a harcot megkezdttük, folyton azt hangoztattuk, hogy a város az összes javadalmaim házilag, de egy javadalmi tisztség által kezeltesse. Ezt tettük még akkor is, mikor egy olyan ajánlat fekdta a közgyűlés asztalán, mely magánbérlelő utján teljes rekompenzációt nyújtotta városnak a regále államosttása által szenvedett veszteségeért. Ott, amikor ez ajánlatra,

körülvéve sétál fel a terembe az egyleti jelenyenél felkészített rendező karján a szép táncosnő.

Apró lábainak formás alakja alig-alig tűnik elő egy pillanatra a ruhaofrók közül, hogy a véletlen szemlélőt bámulata ejtse

Pillekönyűsséggel, tünémenyszerűen halad, mint-ha lebegne. Karcus természeté reá tapad a finom szabású ruha s végig ömlik a csinos alakon. Legyezőjével enyheleg legyint, hókókát szóró fiatal vezetője felé. Az után a lépkedő „a r a n y o s s” mama, (mert ilyen alkalommal minden mama aranyos és minden papa cukros) helyet foglal az ismerősök körében, még egyet igazít a béli tündér makrancos ruhaofróin s elengedi gondozó anyai szárnyai alól, hogy Terpsichore isten-asszonynak áldozzon.

A közgyűlelem tárgyát a főispánnál ő méltósága képezte, ki $\frac{3}{4}$ tízkor lelkes eljenzések között jelent meg az érte kiküldött bizottság kíséretében, nehézféber ripszelyem kursorleppes ruhában, mely áttört aranybrokát és gazdag struccoll díszítésével valóban kellemes benyomást gyakorolt a szemlélőre. E gazdag öltözéket ugyancsak struccoll prézezett megszűn plüss-belépő egészítette ki.

A főispánnal helyet foglalt a részére készített emelvényen. Mellette Reöck Erzsike kisasszony, fehér illuzion ruhában, ezüst virághimzéssel.

Általánosságban szöve egymással versenyeztek a hölgyek csinoságban, kedvességben s mondhatom, hogy nagyon rossz talaja volna itt a kritikus nyelveknek, ha véletlenül kedvük kerekedne a jelenvoltak fölé bírálatot mondani. Sőt még magam is zavarba jönnék ha valami szeszélyes istennő reám bzná, hogy adjam a legszebbnek Erisz almáját s akképen oldánam meg a gordiusi csomót, hogy annyi részre osztánam, ahányan vannak.

Hogy igazam van ítéljen az olvasó közönség is az alatt következő névsorból:

Asszonyok, a lédi patronesszen kívül: *Abaffy Ferenczné, Bánfalvi Lajosné, dr. Csató Zsigmondné, Cselkö Gyuláné, dr. Cukermann Sónáné, Fekete Mártonné, Kiss Zsigmondné, Nyáry Lászlóné, Nagy Ferenczné, Neumann Dávidné, Kecskeméti Imréné, Rupsics Györgyné, dr. Schlesinger Károlyné, Rózsa Ferenczné, Szathmáry Elené, Virágh Elené, ifj. Várady Lajosné, Wellisch Vilmosné, Zolnay Kalmánné. Leányok: Reöck Erzsike, Garai Hermán, Nagy Irén, Mezei Rózsa, Ribánszky kisasszony, Nagy Vilma, Matancs Mariska, Szedler Etelke, Sarkadi Emma, Szathmári Mariska, Szell Ilonka, Szöllösy Blanka, Tones kisasszony, Tari Emma, Virág Ida és Wimmer Karolin.*

A fészelen kedélyes mulatság reggelit tartott. Az első négyest mintegy 30 pár táncolta.

Mindenek között csak egy baj van, s ez az, hogy vajmi ritkán élvezhet közönségünk ily sikerült mulatságot, így ritkán írhat önknek sikerült bálakról — habár csak vázlatosan is — tudósítást

Carneval.

KÖZGAZDASÁG.

A mezőrendőri törvényjavaslatot tette a múlt héten beható vita tárgyává az országos gazdasági egyesület által egybehangzó értekezlet, melyhez a földművelésügyi miniszter véleményezés végett leküldte a törvényjavaslatot. A szokatlanul látogatott értekezleten gr. Zichy Nándor elnökölt. Mintfogya Oratódy Lajos, kit egy előbbi értekezlet előadói elaborátum kidolgozásával bízt meg, betegsége miatt nem jelenhetett meg, az értekezlet hosszabb tanakodás után abban állapodott meg, hogy szakaszonként részletes megbeszélés tárgyává teszi a törvényjavaslatot, a mely nyomtatásban kiosztatott a tagok között, egyes véleményezők észrevételeivel együtt. A vita megkezdésé lassan haladt előre, mivel a szakaszok úgy mezőgazdasági, mint jogi szempontból részletes méltatásra találtak. Résztvettek a vitaközásban: Kerkapoly Károly, Földváry Mihály, György Endre, Steiger Gyula, dr. Csillagh Gyula, Desseffy Aurél gróf, dr. Neumann Armin, Perliaky Elek, Lusoney Mihály, herényi Gotthard Sándor, Tavasz Antal, László Gyula, Papp Mór, Rainprecht Antal stb. A mai vita csupán az első fejezet körében mozgott, mely a határokról, utakról és ültetvényekről szól. A határok és meyeék közötti különbségekről egész akadémikus viták keletkeztek a Corpus jurisból vett idézetekkel. A törvényjavaslat I-ső szakasza, a mely kimondja, hogy a földbirtokok határai állandó jelekkel tüntetendők fel, általában tetszésrel találkoztak és miní gyakorlati eredményekkel

kecsetgető, elfogadottat. Hosszabb vita indult meg a 3. §-nál, mely a mezőrendőri ügyekben intézkedő hatóságokról intézkedik és megengedi, hogy a közigazgatási határozattal meg nem elégedő félnek jogában áll igényeit a bíróságnál érvényesíteni. Földváry alispán azt kívánja, hogy a határigazgatási ügyekben a közigazgatási hatóságok mellőzésével csupán a bíróságok határozassanak, mely nézete azonban nem talált pártotársra. Hozzájárultak azonban Kerkapoly Károlyabbeli módosításához, mely szerint az első fórumot a községi előjáróság képezze, melytől csupán a fősúlygabíróhoz lehessen föllebbezni; az ennek határozatával meg nem elégedő fél pedig a törvényi rendes utjára léphet. Steiger indítványára hozzátették, hogy a közigazgatási hatóság csak a status quo ante helyreállítása tárgyában határozhatson minden tulajdoni igény érintése nélkül. László Gyula felszólalása alapján pedig kimondták, hogy városokban a rendőrkapitány legyen az első, a városi tanács a másodfokú hatóság. A vitát holnap folytatják.

Miniszteri leirat a honvédség rendkívüli felszerelése tárgyában. A kereskedelmi miniszter leiratot intézett az országos ipar-egyesülethez, melyben tudatja, hogy a honvédségi felszerelések kiegészítése céljából ez évben kivételosen nagyobb mennyiségű és pedig körülbelül 34 ezer pár bakancs beszerzése válik szükségessé s mintfogya a szerződött vállalkozó szállítási kötelezettsége a mult év végéig lejár, ez évre pedig új szerződés még nem jött létre, a honvédelmi miniszter a szóban forgó bakancsoknak szállítást s kisiparuk fogja átadni.

Oly célból, hogy ezen szállításban szerényebb viszonyok között levő iparosok is miní nagyobb számban részesülhessenek. Az elvállalandó szállítmány minimumu 800 párra határozottat meg és a bakancsok páronkinti ára a legutóbbi szerződési árnak megfelelőleg 5 frt 2 krral állapítottat meg. A vonatkozó ajánlatok a honvédelmi miniszterhez sürgősen benyújtandók. A szerződésileg biztosított összes mennyiség legkésőbb 1890. évi június végéig a honvéd-főruhátárhoz Budapesten beszállítandó. Ezen szállítási kiírása által a magyar kisiparosoknak sokszor hangoztatott kívánsága teljesüléséhez ismét közelebb vitetvén, a miniszter elvárja az egyesülettől, hogy annak minél kielőgőbb keresztségvitelére erélyesen közreműködni fog. Az iparegyesület azzal hívja fel e pályázatra a kisiparosok figyelmét, hogy a szerződési minta az egyesület helyiségeiben (uj-utca 4. sz.) megtekinthető s a pályázatok legkésőbb e hó végéig az egyesülethez is beadhatók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. Mátéffy Ferenc.**
Társ-szerkesztő: **Bánfalvi Lajos.**

192|1890.

Pályázati hirdetés.

Szentes város rendezett tanácsú városnál lemondás folytán megtresedett s 800 frt évi fizetéssel díjazott főjegyzői állásra az 1886. évi XXII. t. c. 84. § a alapján ezennel pályázat hirdettetik s felhívatnak mindazok, kik ezen állást elnyer- ní kívánják, hogy kellően felszerelt s az

1883. évi I. t. c.-ben megszabott elméleti képzettségüket igazoló folyamodványait bezárólag 1890. évi január hó 22-ik napjáig hivatalomhoz címzve anynyival- kább benyujtsák, mert a később beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

A városi főjegyző teendői Szentes városnak vonatkozó a polgármesteri hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthető szabályrendeletében vannak körvonalozva.

Szentes, 1890. január 9-én.

Dr. CSATÓ ZSIGMOND,
3—1 főjegyző, h. alispán.

3. sz.jkv. 890.

Hirdetmény.

Csongrád vármegye hajdúi és tisztí legényei részére, a folyó évre, a következő ruhaneműek szerzetének be, u. m. 12 db. atilla, 24 db. magyar nadrág, 12 db. mente és 12 db. sapka, mindannyia világoskék posztóból, sárga zsinórzattal; továbbá 12 db. kabát, 12 db. magyar nadrág vitorla vászonzól; végül 12 pár új és 12 pár fejelés csizma.

A nevezett tárgyak zártajánlati verseny útján lévén beszerzendők, felhívatnak a pályázni kívánók, hogy lepecsételt borítékba zárandó ajánlataikat, folyó hó 31-ik napjáig, alulírotthoz (vármegyeház I-ső emelet, nyugoti oldal 16 számú ajtó) pontosan mutassák be.

Megjegyeztetik, hogy:

- a.) a zártajánlatokhoz a vállalati összeg 10⁹/₁₀-tőlja melleklendő;
- b.) úgy a szöveket, valamint a zsinórzat mintái, az ajánlattal együttesen bemutatandók;
- c.) a zártajánlatok folyó évi február hó 4-én d. e. 9 órakor, alólírott fent megnevezett hivatalos helyiségeben fog- nak felbontatni és elbíráltatni.

Szentesen, 1890. évi január hó 8-án.

BALOGH JÁNOS,
2-1 biz. elnök.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonához tartozó III. tized 372 népszerűsámi alatti 230[□] 2-öl üres beltelek, a f. évi jan. 26-ik napján délelőtt 10 órakor a tanácsteremben tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek örök áron el fog adatni.

Felhívatnak venni szándékozók, hogy az árverésen 23 frt bántáppénzzel ellátva jelenjenek meg. A feltételek a tanácsteremben addig is megtekinthetők.

Szentes, 1890. jan. 11.

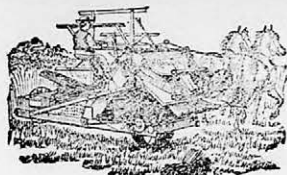
NAGY IMRE,
tanácsnok.

10—10

J Á R D A T É G L A,
gyalog- vagy kocsis út burkolására

10 évi jótállás mellett is kapható
ZSOLDOS FERENCZ-nél SZENTESEN.

McCormick Harvesting Machine Company Chicago.

Legújabb acél arató és fűkaszázó gépek, 6 5
 A legjobbak a világon.
 Ajánlja a
prágai gépépítő részvénytársulat fiókja.

Iroda: VI. Osztály, Híd, 2. sz.
 Raktár: V. utcán, V. sz.
Budapest
 út 76. sz.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Föld eladás.

A Baghi Mihály Fábinyi 556 hold s az Ecséri 1100 hold földje szabad kézből vagy egészben vagy részletekben igen előnyös feltételek mellett eladó. Komoly verők az orosházi központi takarékpénztár mint részvénytársaságnál jelentkezhetnek Orosházán.

Bővebb felvilágosítást adhat Szentesen Dr. Ecséri Lajos ügyvéd úr.

Orosházi központi takarékpénztár, mint részvénytársaság.

Ajánlok

15-15

Kitűnő minőségű GYERTYÁN BÜKK-TÜZIFÁT

a Tiszánál vagy házhoz szállítva

SZOBAFŰTŐ-SZENET

és

PIR-SZENET (COAKS)

ugyancsak házhoz szállítva, a legjutányosabb áron.

SONNENFELD SÁMUEL, faterkeskedő.

Ugyanannak I. tized 306. számú háza szabad kézből eladó vagy bérebe kiadó.

Borbély és fodrász üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a tyúkpiacra, Weisz Bernátné féle házból levő

borbély- és fodrász üzletemet

a mai kor igényeinek megfelelő csimul újonnan berendeztem illetve rakással egészítettem ki, melyben a legújabb és legjobb illatszerek, bajuszpedrők, hajfestékek bajusztussok, szappanok, rizsporok stb. — jutányos áron kaphatók.

A n. érd. közönség pártfogását kérve, tisztelettel

Czegiédi Fülöp,
 borbély és fodrász.

3-3

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Felhívás a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jejenleg már az ország minden vidékén, a legtöbb művelt magyar közönség vesdes lelti barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leányoknak is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagynagyok is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találhatnak benne. — A „Holgyek Lapja” című mellékletünk a nők hí tanácsadója és szellemi titkára, a háztartás, a gazdaság, a kertészet, a konyha, házi orvos, házi állatok és a dívat köréből megbecsülhetetlen közreműveléssel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok” képei, a legelső művészek esetjének köszönik létüket. — A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobb igyekszik nyújtani, s hogy hívatásának megfelelő, azt legjobban bizonyítja, immár 11 évi fennállása, mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányú lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön, könyvvé köthető regény-melléklet van csatolva, mely évenként, 3-4 legjobb trónkiötő származó heces regényt képez.

Előfizetési árak a „Képes Családi Lapok”, „Holgyek Lapja” című dívatlap s „Regény”-melléklettel együtt: egész évre 6 frt, felévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. — Előfizetéseket (a hó bármely nappal) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy korona-útea 20. sz.

A „Képes Családi Lapok” heti lapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ezíránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Tejjes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

A „Képes Családi Lapok”

szerkesztősége és kiadóhivatala. Budapest, V. Nagy korona-útea 20. sz.

Hirdetmény.

Felhívtnak az 1869. évben született hadkötelesek, kik már az elmúlt évben sorsot húztak, hogy — tekintettel a védtörvény azon rendelkezésére, melyszerint a hadköteles kor a 21 életévnél kezdődik, az új sorsolás megéjtése végett f. hó 23. napján reggel 9 órakor a városi közgyűlési teremben (magtárpület) vagy személyesen megjelenjenek, vagy pedig hozzátartozóik által képviseltessék magukat.

Szentesen, 1890. január hó 11-én.

2-1 **ÓNODI LAJOS** s. k.
 főjegyző.

8537/1889. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál lemondás folytán megfresedett közgazgatási gyakorlati állásra ezenel pályázati hirdettnak; felhívtnak tehát mindazok, kik ezen — a csongrádi járás szolgabírói hivatalánál betöltendő, — állásra pályázni kívánnak, hogy kellőleg felszerelt és az 1883. I. t. c. által megkíánt elméleti képzettségüket igazoló folyamodványukat 1890 évi január hó 26 napjáig Csongrádvármegye főispánja Méltóságos Szilinszky Mihály úrhoz címezve, amál inkább headják, mivel a fent kített határidőn túl beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Szentes, 1890. január 3.

Dr. CSATÓ ZSIGMOND,
 vm. főjegyző, h. alispán.

8468/1889. Csongrád vármegye alispánjától

Hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának 1889 évi december 10 én tartott rendes közgyűlésén 400 szám alatt hozott határozatából kifolyólag ezenel közhírre tátnak, hogy a szentesi Iső néválasztó kerületben úresedésbe jött egy megye bizottsági tagsági hely betöltésére céljából éirendelt választás a folyó évi január hó 15-ik napján a szentesi városház tanástermében (magtárpületben) Kiss Zsigmond választási elnök úr vezetésé alatt fog megéjteni.

Szentes, 1890. január 6. án.

Dr. Csató Zsigmond,
 vm. főjegyző, h. alispán.

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háziszser meglepően gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát” című kis írástban még bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszab, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcseben ingyen megküldi.

1890. Január 1-ével új előfizetést nyitunk a

„MERCUR“

20. évfolyam.

hiteles sorsolási tudósítóra.

20. évfolyam.

A nagyszámú sorsolási lap közül a „Mercur“ az elismert megbízhatóságával, legtekélyesebben és világszerte szerkesztetett házias jegyzékének fogva kitűnik. A „Mercur“ magyar-német szövegben hónaponta 2-3-szor jelenik meg, nyomban minden nagyobb és fontosabb hírás után.

Sorsolási évkönyvét 1890-ik évre,

mely teljes hátralék-kimutatás az összes 1889. december végéig kisorsolt és még be nem váltott magyar, osztrák és külföldi sorsjegyekről tartalmaz, továbbá az

általános sorsolási naptárt 1890. évre.

Mindamellett, hogy a „Mercur“ anyaga napról-napra szaporodik, a lap előfizetési ára változatlan marad és pedig

egész évre 2 frt

bérmentes postai szétküldéssel együtt.

Mutatószámokat kívánatra egy egész hónapig ingyen és bérmenten küldünk.

Előfizetéseket elfogad

A „MERCUR“ kiadóhivatala
Budapest, V., Dorottya-utca 12.

10—8

T i s z t a s á g.

Hirdetés.

Alóírott átvéve az özv. Laukóczy Gerzsonné előnyösen ismert

borbély- és fodrász-üzletét,

kérem a tisztelt közönséget, méltóztatásuk azletemet tovább is becses pártfogásában részesíteni, miután én főgondomat a tisztaságra és ügyes, gyors, pontos szolgálatra fogom fordítani.

MENNING MÁRTON,
borbély és okl. fodrász.

P o n t o s á g.

Halász Szabó Klára

I. tized 315 számú kispáci háza szabad kézből eladó, értekezhetni úri utcában III. tized 137 sz. alatt levő háznál.

A SÓLYAGI APÁCS (Fraszt-Ország)
Dom MAGUELONNE, prior
Főtisztelendő Benedek rendi atyái

Fogvize, Fogpora és Fogpastája

2 arany érem a párisi 1844. London 1844
A legmagasabb kitüntetések
Feltalálótól 1373 ik éven BOURSARD Peter az
prior által.

A főtisztelendő benedekrendi atyák fogvizének használata, napokig tartó nedvű csapattal való véve, megalapított és gyönyörű a fogak odvásiagát meggyökér felismerget és szilárdogat, kőfőnyom, a megnövekedett fogakat a foghírt erőstől teljesen egészségesre változtatja.

A szögletes szétlökést tehát olvasztunk, midőn öket ezen reál a practicus készítményre használjuk, melyek a legjobb gyógyszer és a fogfájdás ellen egyszerű orszert képezik.

A ház megvásárlástól 1887 ben. e Vezérügynök: **SEGUIN 106 & 108, rue Croix-de-Segreay BORDEAUX**

Kapható minden nagyobb illatszerüzletben, gyógyszerüzletben és zsigyfa kereskedésben.

Legjobb kézi-harmonikák

1, 2 és 3 sor billentyűvel.

Hangeresey-harmonika saját találmányú acélhangokkal és bőrfűzővel, valamint mindenféle zenészközök: hegedűk, citerák, flóták, klarinettek, trombiták, zenélő szelencék, szájharmónikák, okkarnák, verlekik, arisztonok, madárverlekik, zenélő albumok, sörös és boros poharak stb. kaphatók

TRIMMEL N. JÁNOS.
harmonika gyárban, Bécs VII. Kaiserstrasse 74. 30-20

Árjegyzékek harmonikákról vagy egyéb zenészközökről ingyen és bérmenten kaphatók.

Hirdetés.

IFJ. SARKADI NAGY MIHÁLYNAK a Borsos Antal-féle

III. tizedbeli háza s bökényben 9 hold tagosított kaszáló földje előnyös feltételek mellett eladó.

3—1

Máriazelli gyomor eseppek

legbiztossabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Üdörléssel látszóan az étvágytalanság, gyomor gyengeség, biztos lehellet, savanyú felbőgés, szél behúzás, (kolika) gyomor harag, gyomor égés, gyomor honok és dara kepezés, túlságos élnyákosodás, sárgaság, mudoz és élnyáginger esedélben, megesedései a földjészt az a gyomor elrontástól származó gyomor gőrocs, kemény széklet, székrekedés, az étel s italok terhelést gyomor, széklet, háza s bökényben, a gyogyit lejt, vese, máj és aranyeres bántalmánál. Egy üveg ára hazmagyarált utitársal együtt 40 Kr. kelles éveg 70 Kr. központi székletelési rákár: Brdy Károly gyógyszerár Kármiser, Morva-ország.

Védjegy: A valódi Mariazelli gyomor eseppek csak telelőgen utánóztatnak s hamisítanak, s ezt valódiak gyanánt csak azok fogadjassanak el, melyek lévege, egy vörös s a felet vedjegyvel ellátott papírra van csomagolva, s melyek melletti használati utitársal az is fel van tüntetve, hogy az Kármiserben, Guzik II. Kőnyvnyomdájában nyomtatották. A hamisítók és székrekedés ellen, ezek a legjobb hatásúknak bizonyított labdaesok is, s melyek keves hamisítványt, tehát csak valóditel is elvártatott a felet vedjegyre s Brdy Károly, Kármiseri gyógyszerárk nevű aláírásra, melyek minden esetben kaphatók. Egy üveg ára 20 Kr., egy telekes 6 duobozat 1 frt. A pénz vételes behúldása után, 1 telekes 1 frt. 20 Kr., 2 telekes 4 frt. 20 Kr., 3 telekes 6 frt. 20 Kr. ért, csomagolási és postabérmentesen kullétek meg.

A Mariazelli gyomor eseppek és Mariazelli labdaesok nem titkos szerék, a gyógyítást anyaguknak összehúlése minden használati utitársal fel van vonolva.

A Mariazelli gyomor eseppek és Mariazelli labdaesok kaphatók Szentesen: Podrádszky Ferencz és Vándry János úr gyógyszerüzletében; Kármiserben: Sallárdy Károly úr gyógyszerüzletében; Orosházán: Pálóczy Lajos úr gyógyszerüzletében.

Mindenki számára

ajánlunk magas provizórt, esetleg fixizetést, ki sorsjegyek részletfizetésre való eljárásításával óhajtt foglalkozni.

Ajánlatok **Adler és társa** fővárosi változólet társaságához, Budapestre címezendők. 25-18

Rövid használat után nélkülözhetetlen fogtisztószer.

Uj amerikai

GYLICERIN-FOG-CREME

(orvosrendőrlleg megvizsgálva)

KALODONT

SARG F. A. FIA és TÁRSA
es, kir. udv. szállító Bécsben.

Kapható minden gyógyszerüzletben és illatszerkereskedésben.
52-22 Darabja 35 Kr.

Szentesen kapható id. Várdy Lajos gyógyszerüzletében.

43. kgy. 889. sz. 3—3

HIRDETÉNY.

Alóírott előjáróság részéről közhírré tétetik, miszerint Kistelek község területén gyakorlandó szesz-kimérés kizárólagos joga 1890., esetleg 1891., 1892. évekre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek albére fog adatni.

Az árverés 1890. év január hó 15-én délelőtt 9 órakor fog Kistelek község közházánál megtartatni.

Kikiáltási ár 4203 frt. Az árverési feltételek az előjáróságnál megtekinthetők.

Kistelek, 1889. december 28-án.

Beszedics István, Farkas János, jegyző, bíró.

A báli idény beálltával

van szerencsém a t. közönség b. figyelmébe ajánlani dús választékú raktáramat női s férfi cipők, himzett báli keztyűk, fűzők, belézők, legyezők, tollak, virágok és illatszerekben a legjutányosabb árak mellett.

Egyszermind bátorokodom megjegyezni, hogy a teli cikkeket az idény előhaladása miatt bevásárlási áron alól számítom.

Magamat a nagyérdemű közönség szíves pártfogásába ajánlom.

Özv. KLEIN AUGUSZTA.
ferfi s női kalap, cipő és divatarúk üzlete. Pollak-fele ház.

2—1